

Άρτεμις Καρδουλάκη για την έκθεση "Δωμάτια- Ένοικοι-Ανοίγματα", εφ."Τα Νέα της Τέχνης" Δεκέμβριος 2010

2010-12-01- Αναφορά έκθεσης Σύρου - εφ. Τα Νέα της Τέχνης 01-12-2010

Ο παιδικός καταπιεσμένος ψυχισμός από την Ηρώ Νικοπούλου

«**Δωμάτια -Ένοικοι Ανοίγματα**» αποτελούν τη νέα σειρά έργων που παρουσιάζει η Ηρώ Νικοπούλου στην Ερμούπολη της Σύρου, με την επιμέλεια του κριτικού τέχνης Γιάννη Παπαφίγκου.

Πρόκειται για ζωγραφικά έργα, στα οποία η καλλιτέχνης εστιάζει στην περίοδο της παιδικής ηλικίας και ειδικότερα της καταπιεσμένης παιδικότητας, από την οποία δεν υπάρχει διέξοδος. Η ζωγράφος σημειώνει για τη δουλειά της: «ο τίτλος της έκθεσης δίνει κλειδιά για την κατανόησή της. Ο εσωτερικός χώρος του δωματίου ως ψυχικός χώρος, τα ανοίγματα, πόρτες-παράθυρα-φεγγίτες ως δίοδοι διαφυγής των περίπου έγκλειστων ενοίκων ή ως δίοδος φωτός και τέλος οι ένοικοι, άλλοτε παρόντες και άλλοτε απόντες, προβάλλουν κάποτε ω διαμεσολαβημένα είδωλα μέσα από καθρέφτες των οποίων τα πρόσωπα μπορεί να βλέπει ο θεατής μόνον όταν αυτά του έχουν γυρισμένη την πλάτη... Η εμπρόθεσμη αντιστροφή των μεγεθών σκοπό έχει να τουίσει το ανέφικτο της διαφυγής... Η παραβιασμένη παιδική ηλικία, είτε εξεικονισμένη καθεαυτή στο πρόσωπο ενός παιδιού είτε μετωνυμικά σ' ένα παιδικό αντικείμενο, καθώς και ο τρόπος ένταξής της στον κόσμο των ενηλίκων, απασχολεί μεγάλο μέρος της δουλειάς μου». Γράφοντας εξάλλου για την απόδοση του έργου της ζωγράφου, ο επιμελητής της έκθεσης Γιάννης Παπαφίγκος αναφέρει.: «Το μεγάλο όιως στοίχημα της ζωγράφου όπως διαπιστώνεται απο τα έργα, παίζεται γύρω από τη λειτουργία του φωτός.

Ο παιδικός καταπιεσμένος ψυχισμός από την Ηρώ Νικοπούλου

«Ακρόαση-Εναλλακτική Ανάγνωση» αποτελεί ένα νέο σκέτο έργο που καταγράφει η Ηρώ Νικοπούλου στην Εβδομάδα της Ύψους με την επιμέλεια του κριτικού τμήμας Γιάννη Παπαγιάννη.

Έργο της Η. Νικοπούλου από την «Εναλλακτική Ανάγνωση».

Εργασία για ζωγράφοι ήρωα, στα οποία η καλλιτέχνης καταβύθισε στην περιοχή της παιδείας ψάχνοντας και υψώματα της καταπιεσμένης παιδείας, από τον κόσμο των σύγχρονων παιδιών. Η ζωγραφική απαιτείται για τη δύσκολη της «Ο» της ζωής της, καθώς είναι ουσιαστικά για την κατανοήσιμη της. Ο ζωγράφος ζωγράφει τον δικό του κόσμο, τον δικό του χώρο, τον δικό του κόσμο, αλλά και τον κόσμο των άλλων, αλλά και τον κόσμο των άλλων, αλλά και τον κόσμο των άλλων, αλλά και τον κόσμο των άλλων.

Ουσιαστικά είναι ηρώωνος οφθαλμός για την απόδοση του όρασης της ζωγραφικής, ο οποίος ζωγράφει την παιδεία, στην οποία ο παιδικός καταπιεσμένος ψυχισμός από τη ζωγραφική είναι από τη ζωγραφική του ζωγράφου. Αυτό μετατρέπεται σε ζωγραφική και τη ζωγραφική ζωγράφου στην ανθρώπινη μορφή, ο οποίος ζωγράφει τον δικό του κόσμο, τον δικό του χώρο, τον δικό του κόσμο, αλλά και τον κόσμο των άλλων, αλλά και τον κόσμο των άλλων, αλλά και τον κόσμο των άλλων.

Αυτό μετουσιώνει το χρώμα και το χώρο, μετατρέποντας κυρίως την ανθρώπινη μορφή σε αυτόφωτο ημιδιάφανο είδωλο που ακτινοβολεί σαν οπτασία». Η Ηρώ Νικοπούλου γεννήθηκε στην Αθήνα. σπούδασε ζωγραφική με τον Νίκο Κεοσαντή, τον Δημήτρη Μυταρά και σκηνογραφία με τον Γιώργο Ζιάκα στην ΑΣΚΤ, απ' όπου αποφοίτησε με άριστα. Έχει δημοσιεύσει τρεις ποιητικές συλλογές, ένα μυθιστόρημα και μία συλλογή διηγημάτων. Ποιήματα και πεζά της έχουν δημοσιευθεί σε πολλά λογοτεχνικά περιοδικά.